

ning af Valgtryk, naar de ſkulde underſøge det nærmere. Mere end de her have fundet, tror jeg vanſkeligt de Herrer ſkulde kunne finde. Nei, derſom vi ſkulde have klaget og underſøge de Herrer's Valgtryk, og hvorledes de Herrer have ført deres Agitation, ſaa ſkulde vi have ſet en anden Klage. Jeg ſkal blot anføre et Par ganſke enkelte Exempler, ſom maatte turde være de Herrer nok. Det vil være de Herrer i Thinget bekjendt, at der exiſterer en Forening, der hedder Arbeidernes Værn. Det er ſelvfølgelig en overordentlig menneſtefjærlig Forening; den ſtyres og ledes af Folk, ſom ganſke viſt ſtaa langt hørt fra Arbejderklaſſen i ſocial Henſeende, men man tør jo ikke nære nogenſomhelſt Tvivl om, at diſe Folk ere overordentlige retſindige og menneſtefjærlige, og at de have Arbeidernes Tarv i høi Grad for Øie. Men det var dem ſelvfølgelig ogſaa derfor af ſtor Interesſe at ſaa Arbeiderne til at ſtemme paa den Maade, ſom denne Forening ønsker, og at ſaa de politiske Valg, ſom ſkulde gjenneføres nu denne Gang, til at falde ud til Fordel for det Parti, hvem Ledelſen af denne Forening tilhører. Jeg ſkal fremføre et enkelt Exempel paa, hvorledes man i Nærheden af denne Forenings Lokaler er gaaet frem. Det var Aftenen før Valgdagen, da kom der en Arbeidsmand, ſom gif fra ſit Arbeide; han gif udenfor den Forening, ſom man kalder „Arbejderforeningen af 1860“, men ſom deſto værre ſnart ingen Berettigelse har til dette Navn. Der kom der en Herre og tiltalte denne Arbeidsmand; han kjendte ham ſelvfølgelig ikke, men han ſpurgte ham, om han havde nogen Tjeneste for Tiden, og hvor han arbeidede; Manden ſiger ſelv, at han vidſte ikke, hvorfor han ſpurgte ham derom, men da han havde forklaret, hvorledes hans Indtægter vare, ſiger Herren til ham: Ja, det kan de jo ikke leve af, min gode Mand. Jeg kjender Dem ſom en ſlink og ſtræbſom Arbeider, De bør have en Underſtøttelse, og jeg ſkal gjøre Mit dertil, gaa nu med herind. Han trak ham ſaa ind i Porten, hvor „Arbeidernes Værn“ hører Hjemme, og ſagde til ham: Jeg har kjendt Dem i en Række af Aar, og naar De nu vil gaa hen og melde Dem ind i „Arbeidernes Værn“, ſaa ſkal jeg ſørge for, at De bliver underſtøttet. Her har De foreløbig 10 Kroner til Hjælp. Nu ſkal vi jo have Valg i Morgen, hvad politisk Retning tilhører De? Jeg tilhører ingen politisk Retning, ſvarede Arbeidsmanden, fordi han ikke mente at ſtylde den Herre Regnſtab derfor — han er forøvrigt Medlem af Arbeidsmændenes Forbund og Socialdemokrat — min politiske Anſkuelse

tale vi ikke om, og jeg erkjender ikke at tilhøre nogen Retning. Det ſkulde De dog gjøre, ſagde den Anden, i Morgen er det en Livsfag for Arbeiderne at ſaa valgt et Menneſte, der kan tale deres Sag, og jeg vil anmode Dem om ved Valget at gaa hen og ſtemme paa Hr. Manufakturhandler Ryſſel, ſaa vil Arbeidernes Stilling blive ganſke anderledes. Gaa nu op med mig, og meld Dem ind, og forpligt Dem til at gjøre dette, her har De 2 Kroner til, og jeg vil ſaa haabe, at De gjør Deres Pligt. Saa forſtod Manden, at han i Virkeligheden vilde kjøbe ham til at ſtemme paa Ryſſel. Manden var, ſom ſagt, en Arbeidsmand, men alligevel en Mand med Vresfølelse, og han ſagde: Nei tak, nok er jeg fattig, men min Stemme ſælger jeg ikke, og ſaa kaſtede han Pengene efter ham, og Tyren ſtat af. Havde Arbeidsmanden tænkt ſig lidt nærmere om, burde han maatte hellere tage Pengene i den ene Haand, og Manden i Rækken med den anden, og truſtet ham hen til en Politibetjent, jeg kjender imidlertid Mandens Navn. (Sag d: Lad os ſaae det!) Det ærede Medlem tillader nok mig at beſtemme det. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at hvad jeg finder ſtemmende med, hvad der er rigtigt og takfuldt, ſkal jeg nok ſørge for at gjøre. Det ærede Medlem er ikke altid ſaa takfuldt.

Den midlertidige Formand (Berg):

Jeg beder den ærede Valer ikke at tage ſaa meget Henſyn til en enkelt Afſtyrde, men om at forſætte.

B. Solm: Jeg ſkal indrømme, at den er ikke meget værd at tage Henſyn til, men undertiden bliver man afbrudt paa en ſaadan Maade fra det ærede Medlems Side, at man ikke godt kan holde ſine Følelſer tilbage. Jeg kunde nævne Mandens Navn, det er en ſtorre Arbeids giver, men jeg vil ikke gjøre det her. Det ſkal ikke kunne ſiges om mig, ſom jo ikke klager over mit Valg, at jeg har forſøgt at ſtemple en af Kjøbenhavn's ſtorre Næringsdrivende, og ſaaet ham til at ſtaa i Rigsdagstidende ſom den, der har villet kjøbe en Stemme. Arbeidsmanden har bedt mig om at offentliggjøre Mandens Navn i „Social-Demokraten“, men jeg har ſagt, at det gjør jeg ikke, men Sagen ſkal blive underſøgt og konſtateret, og jeg haaber, at det ſkal lykkes at ſaae Sagen i den rette Gænge.

Jeg ſkal anføre et andet Exempel, ſom illuſtrerer de Herrer's Agitation. Det vil være bekjendt, at der i Vinter herſker ſtor Arbeidsløſhed og Nød, og at der er adſkil-